

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthviani, Natione Bavari,
Opvscvla Spiritvalia**

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Orationibvs Variis, Et Ignitis aspirationum iaculis ad Deum, Deiparam
Virginem Mariam, cæterosq[ue] Sanctos - exercitijs item diuersis, tum
maximè Paßionis Dominicæ, eiusq[ue] matris, refertißimus

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Actio gratiarum pro mrorum abyssو, qua demergebatur cor Deiparæ, dum
à Præside populo specta[n]dus exhiberetur adeô dire excruiciatus dilectus
vnicus eius, à sœuissimaq[ue] plebe feroci animo ad ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45928](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45928)

potius singulari eos dilectione & obsequio honorem & remunerem tanquam meos purgatores & fidelissimos coadiutores regni Dei promerendi, de sola manu Domini cuncta desideranter suscipiens cum perfecta animi resignatione & præcordiali gratitudine; continuè fideliterq; perpendens quām amanti, quām pio & benigno corde ad utilitatem meam hoc me præclaro donārit munere, quatentis sic benignè, humiliter, & profunda cum gratitudine eius me postmodum submittam subdām paternæ correctioni & flagellis, ut ab æternæ gehennæ flagellis sua misericordia & gloria tua intercessione liberer, & immarcessibili gloria atque honore tecum in cœlis æternaliter coroner. Amen.

Actione gratiarum pro mœrorum & pressurarum abyso, qua demergebatur sacratissimum cor Deipare virginis Mariae, dum à Præside populo spectandus exhiberetur, adeò dirè excruciatus dilectus vnicus eius, à seūfissimq; plebe feroci animo ad ignominiosum crucis supplicium expostularetur, & mortuus sententia à Pilato damnatus, Iudeorum manibus crucifigendus trāderetur.

T H R E N O S XII.

NObilissima cœlorum regina, gloriissima mundi Domina, beatissimæ Christifera virgo Maria: quā inestimabilis & acerbis procul omni dubio dolor & angustia apprehendit atque concusset materna viscera tua, quām amarissimus te mœror circundedit & intasit, dum tam inhumane tractatum, tam miserandum in modum vulneribus conficatum & sauciatum, ex omni corporis parte sanguinem amantem, & præ frigore tremebundum vnicum dilectum tuum à Præside pro duci populo spectandum, vidisti. Ast quamvis Pilatus spectaret se furibundam eorum iracundiam sedaturum, sanguinariamq; sitim restincturū si eum penitus tam inmitibus corruptum, ignominia & illusionē tā grauissima & crudelissima affectum, tam miserabilitet lacerum, si denique innocentem eum & nil male meritum: sed sola improbitate & eorum inuidia traditum, tam dirè, tam præter fas & æquitatem castigatum, ipsis produceret & exhiberet, sœuam inquam eorum tyrannidem, inclemētiam & odium in charitate iam transfiguratum (cum nec latro vel scelestas quispiam suis pro facinoribus vñquam tam indignè tractatus sit) sed proh dolor, dulcissima Domina, feruum eorum pectus nō modo tam immanis cruciatibus neutriquā emolliri, verū ad maiorem etiam excandescere liuorem & inuidientiā conspexisti, adeò ut feroci animo, incomposito & horribili sonitu vociferarentur: *Tolle, tolle, crucifige eum, Sanguis eius fit super nos & super filios nostros.* O quanto tunc dolore & præssura piissimum, maternumb; cor eum verba hæc crudelissima, animo tam inuido ac maligno deprompta considerūt & lacerauerunt. Quām insuper penè tota mœrore & angustia abuisti & examinata es, dum videres Pilatum nil valere neque proficere, quicquid vel diceret, vel faceret pro filio tuo liberando: eorum autem insaniam ac furorem magis ac magis increscere, nec non Pilato, si absolutum filium tuum vita ac libertate donaret, iniicitiam Cæsaris amissionemq; minare principatus.

Et quis tam durus & impius inuenietur, qui clamores illos horribiles, inaudita hanc inuidientiam & execrādum Iudeorum odium audiens, nō ingemiscat, & sine compunctione prætereat? *Quis sanguinis & sanguinarijs his canibus nō succedit?* Quanto magis mater eius tu dulcissima præ creaturis omnibus abundatius eius amore perfusa & absorpta doloribus morte amrioribus tunc rep'eta distendebaris. His autem sese appulit, totam te absorbens & operiens, immensus & amarissimus

risimus alius dolorum torrens; dum in autorem vitæ, in normam iustitiae, finē cuiuscunque criminis demerito nefariam & iniustissimam mortis sententiam ferre præsidem audires: virum autem homicidam & seditionem vitæ, ad vitam referuare & libertate donare. O quam iniustum iudicium. O crudelis nimis & iniqua damnatio; o Iudex peruersè, iam dudum nullam in eo causam inuenisti, & nunc eum morti ignominiosissimæ, ut ferontis populi captes fauorem, adiudicas. Licet laues manus: quamuis excuses te coram hominibus: licet feceris timore Cæsar, quamvis Iudæorum importuni: ate coactus, non es tamen à scelere penitus immunis, excusatus, & liber. Melius tibi fuisset perdere principatum honoris, quam ad crucis mortem condemnare, quem iustum sciebas. Sed quid arbitraris sacratissima Virgo aut formidas rabidos illos & sanguinarios canes agno tuo mittissimo irrogatus, iam iudicis obtento consensu, qui tanta attentare ausi sunt iniusti præsidis? Nimirum quicquid malitiae concidere poterunt in ipsum exercebunt. Acerbisima, ignominiosissima, maximè cruciabili & contemptibili morte, quam quidem excoxitare quauerint, ipsum afficien̄ quandoquidem impensis manibus accrudelissimæ illorū voluntati traditus est. O quis fibi téperet lachrymis, reminiscens amabilem Dominum, agnum innocentem cruentis traditum esse manibus Iudeorum, vt suam in eo explerent voluntatē, vt eum crucifigerent & pro voto suo interficerent? Et tu dolorosa & misericordissima Domina, Iesu mater amabilissima: nunquid non præsumio cordis tui cruciatu ac terrore latu sententias manibus & brachijs laxatis examinis in terram corruisti & defecisti? Evidem nō mirum. Cum nequaquam mirum fuisset, si in multa esset tunc frustra præ dolore diuīsum & ruptum maternum cor tuum. Sed suauissima & benedicta Domina vix primis labris attigisti ac degustasti dolorum quæ hac filij tui passione pro nobis tibi absorbendasunt amaritudines, pro his autem benedico, laudo, superexalto te milliesq; saluto. Ave fidelissima & amantisssima mater Dei cœlica Maria gratia plena. Amen.

Pro indelebili profundissimæ, impressione imaginis passionis Christi, & dulcissime matris eius: pro præcordiali compassione, pro perfectaq; dilectione & plena sui reconciliatione,
Precatio XI.

Psal. 44.
Esaï. 53.

Veni o anima mea, & interno cum dolore vide quanta tibi sponsus cœlestis, Deus & pater tuus fecerit. Aspice vt rex gloriæ pro sceleribus tuis vulneratus sit, vt pulcherrimus & speciosissimus inter filios hominum ita deturpatus, ita deformis & absque specie effectus est. Respic quantis pro te angoribus & despictibus subiectos sit aeterni Patris vnigenitus. Vide si dolor vilus hisce possit doloribus æquiparasi. Quid ultra ab eo exigis. Quod si & ista non sufficiunt, plura adhuc pati paratus est. En pro peccatis tuis libens etiam mortem excipiet, sanguinemq; tuum ad extremā vsque guttulā effundi patientur. Sed & cor ipsum tui causa confodi sinet, vt ipsum tibi patefaciat, & effluentissimum prorsusq; immensum quo te ab initio complexus est suum declareret amorem. Quid nunc anima mea pro ijs rependis? Quid pro charitate tanta retribuis? Num duro & frigido corde, absq; compassione præteribis? Si qua ergo in te sint pietatis viscera, tota compassione concutere & collachymare amantisssimo sposo tuo, cui præ intemperantia flagrantissimi amoris sui, non sufficit se totum pro te expendere, quin dulcissimam genitricem suam, ob augmento redemptoris & salutis tuæ innumeris acutissimisq; immanium dolorum gladijs voluerit transfigi & dilacerari.

Vbi

